

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 8Cb/21/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215020
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Robert Šorl PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2017:3814215020.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudcom JUDr. Robertom Šorlom, PhD v právnej veci žalobcu: Mesto Prievidza, IČO: 00 318 442, Námestie slobody 14, 971 01 Prievidza proti žalovanému: TEZAS, spol. s r.o., IČO: 36 011 185, Nábr. sv. Metoda 125/19, 971 01 Prievidza, zastúpený advokátom Mgr. Milanom Trylčom so sídlom J. Kráľa 738/12, 905 01 Senica o zaplatenie o zaplatenie 64.728,07 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 64.728,07 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy v sadzbe 8,25 % ročne od 1.2.2014 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania 3.883,50 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa proti žalovanému domáhal zaplatenia 64.728,07 eur s úrokom z omeškania z tejto sumy v sadzbe 8,25 % ročne od 1.2.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania. Tvrdil, že medzi stranami bolo zmluvou dojednané, že žalovaný je povinný vyčíslit' príjem z predaja vyseparovaných zložiek komunálneho odpadu a poukázať ho žalovanému vždy do konca januára za predchádzajúci kalendárny rok; žalovaný 31.1.2014 žalobcovi tento príjem vyčíslil na 64.728,07 eur, no povinnosť poukázať tieto peniaze si nespĺnil.

2. Súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému žalovaný podal odpor. Pohľadávku žalobcu žalovaný nespochybnil a na započítanie do výšky žalobcom uplatnenej pohľadávky si postupne v priebehu konania uplatnil nasledovné pohľadávky: (i) 944,33 eur za poskytnuté služby likvidácie odpadov vzniknutých na zbernom dvore, ktoré vyúčtoval faktúrou z 14.2.2014 splatnou do 28.2.2014; (ii) 102.350,15 eur ako na žalovaného vlastníkom pozemku postúpenú pohľadávku v dôsledku toho, že žalobca spolu so žalovaným mali v roku 2014 na pozemkoch parcela číslo 1237/6 a 1237/1 pre katastrálne územie Prievidza postavenú bez právneho dôvodu stavbu kompostárne a zložený kompost a 141.607,74 eur v dôsledku toho, že žalobca spolu so žalovaným mal na uvedených pozemkoch vo vlastníctve žalovaného v období od 14.3.2012 do 31.7.2013 postavenú stavbu kompostárne a zložený kompost; (iii) pohľadávku v dôsledku toho, že v roku 2014 žalovaný nevykonával komisionársku zmluvu, ktorej plnenie mu bolo znemožnené žalobcom, z dôvodu čoho ušiel žalovanému zisk 49.918,54 eur a žalovaný musel prepustiť 15 svojich zamestnancov, ktorým vyplatil odstupné 37.496,26 eur; (iv) 239.364,41 eur za to, že žalovaný od 1.3.1993 do 31.12.1996 prevádzkoval skládku odpadov Ploštiny, ktorú následne od 1.1.1997 do 31.8.2006 prevádzkoval žalovaný, ktorý od 1.7.2002 vytvoril účelovú rezervu na likvidáciu tejto skládky 505.589,16 eur, no táto rezerva nestačí na uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie tejto skládky, keďže náklady na túto činnosť predstavujú podľa projektu 842.979,- eur, pričom žalovaný si uplatňuje pomernú časť z 842.979,- eur, keďže žalobca túto skládku prevádzkoval 46 mesiacov a žalovaný 116 mesiacov.

3. Súd vykonal dokazovanie všetkými stranami navrhnutými dôkazmi, a to úplné znenie komisionárskej zmluvy s doplnkami (čl. 4 - 76), vyčíslenie príjmu za odpredaj druhotných surovín (čl. 77 - 83), výzva (čl. 84), oznámenie o predĺžení lehoty (čl. 85), výzva (čl. 86), faktúra (čl. 98), výpis z listu vlastníctva (čl. 137 - 139), východiskové ceny (čl. 140 - 141), faktúra (142), oznámenie o postúpení pohľadávky (čl. 143), oznámenie o započítaní pohľadávky (čl. 144), výpočet ušlého zistku (čl. 145), výpočet odstupného (čl. 146), výpočet nákladov za separáciu (čl. 147), zmluva o združení (čl. 157 - 159), kolaudačné rozhodnutie (čl. 160 - 162), účtovné doklady (163 - 166), žiadosť o pridelenie súpisného čísla (čl. 211 - 212), situačný plán (čl. 213 - 214), výzvy na odstránenie stavby (čl. 215 - 219), fotografie (čl. 220 - 228), korešpondencia (čl. 232 - 279), listiny k výpočtu podielov (čl. 281 - 294), zrušenie zmluvy komisionárskej zmluva z 27.10.2010 a následná komunikácia strán (čl. 299- 319), komisionárska zmluva z 27.10.2010 (čl. 320 - 325), dodatok ku komisionárskej zmluva (čl. 327 - 328), zmluva o poskytnutí prostriedkov z recyklačného fondu (čl. 329 - 338), doklady k výške škody spôsobenej výplatom zamestnancom (čl. 340 - 374, 522 - 550), doklady o výške škody spôsobenej ušlým ziskom (čl. 399 - 417), stavebné povolenia (čl. 473 - 483), zmluva o dielo (čl. 485 - 489), faktúry (čl. 490 - 500), korešpondencia strán (čl. 501 - 521), doklady k výške ušlého zisku (čl. 552 - 561), doklady o skládke Ploštiny (čl. 562 - 569, 587 - 598), fotografie (čl. 570 - 586), znalecký posudok (čl. 620).

A. Pohľadávka žalobcu

4. K žalobcom proti žalovanému uplatnenej pohľadávke z vykonaného dokazovania vyplynulo nasledovné: Žalobca ako komitent a žalovaný ako komisionár uzavreli komisionársku zmluvu, v ktorej bolo v čl. VI bod 5 dojednané, že v oblasti odpadového hospodárstva je žalovaný povinný vyčísliť príjem za odpredaj vyseparovaných zložiek komunálneho odpadu a poukázať ho v plnej výške žalobcovi do konca mesiaca január vždy za predchádzajúci kalendárny rok (čl. 4 - 76). Žalovaný listom z 31.1.2014 žalobcovi oznámil, že za rok 2013 príjmy za odpredaj vyseparovaných zložiek komunálneho odpadu predstavujú 64.728,07 eur (čl. 77 - 83), no túto čiastku žalobcovi napriek viacerým výzvam (čl. 84 - 86) nezaplatil.

5. Po právnom posúdení týchto skutočností súd dospel k záveru, že žalobcom proti žalovanému uplatnená pohľadávka je dôvodná, a to podľa § 585 Obchodného zákonníka, podľa ktorého je komisionár povinný bez zbytočného odkladu previesť na komitenta práva získané pri zariadovaní záležitosti a vydať mu všetko, čo pritom získal, a komitent je povinný ich prevziať. Žalovaný z odpredaja vyseparovaných zložiek komunálneho odpadu v priebehu roka 2013 získal 64.728,07 eur, pričom ako komisionár bol povinný podľa dojednania v zmluve túto čiastku zaplatiť žalobcovi do konca januára 2014. Keďže tak neurobil dostal sa 1.2.2014 do omeškania, a to podľa § 365 ods. 1 Obchodného zákonníka a žalobcovi je podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka povinný zaplatiť úrok z omeškania v sadzbe 8,25 % ročne podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka, keďže základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala k 1.1.2013 0,25 % ročne.

B.I Pohľadávka žalovaného za poskytnuté služby likvidácie

6. K žalovaným proti žalobcovi na započítanie uplatnenej pohľadávke I za poskytnuté služby likvidácie z vykonaného dokazovania vyplynulo nasledovné: Žalovaný faktúrou z XX.X.XXXX vyúčtoval žalobcovi za poskytnuté služby likvidácie odpadov vzniknutých na zbernom dvore, pričom k dodaniu malo dôjsť 31.1.2014, odplatu 944,33 eur splatnú do 28.2.2014 (čl. 98). Žalobca mu listom z 17.3.2014 (čl. 99) odmietol túto faktúru zaplatiť. Žalobca sa k tejto pohľadávke vyjadril podaním doručeným súdu 19.11.2014, pričom tvrdil, že v priebehu januára 2014 mu žalovaný nebol povinný poskytovať žiadne služby spojené s likvidáciou odpadov a spochybnil vykonanie takýchto činností. Žalovaný k tejto námietke uviedol, že čiastka 944,33 vznikla tak, že v decembri 2013 vykonával pre žalobcu separáciu odpadu, pričom faktúrou uplatnená čiastka je to, že za žalobcu musel za osobitnú likvidáciu tohto odpadu zaplatiť tretím subjektom. Z ďalšieho vykonaného dokazovania vôbec nevyplynulo, aké činnosti mal žalovaný vykonať v prospech žalobcu v priebehu januára 2014, pričom na preukázanie tejto skutočnosti v priebehu ďalšieho konania nenavrhol žiadne dôkazy. Preto súd nemal preukázanú medzi stranami spornú skutočnosť o tom, že by žalovaný žalobcovi v priebehu januára 2014 poskytol bližšie nešpecifikovanú službu likvidácie odpadov vzniknutých na zbernom dvore. Z vykonaného dokazovania nevyplynulo plnenie žalovaného, za ktoré sa domáhal faktúrou odplaty 944,33 eur. Preto súd dospel k záveru, že takto uplatnená pohľadávka žalovaného proti žalobcovi je nedôvodná.

B.II Pohľadávky žalovaného za užívania pozemku stavbou kompostárne

7. K žalovaným proti žalobcovi na započítanie uplatneným pohľadávkam II z vykonaného dokazovania vyplynulo nasledovné: Zmluvou o združení sa žalobca a žalovaný XX.XX.XXXX dohodli na tom, že združia svoje finančné prostriedky na stavbu kompostárne, ktorá bude v majetku oboch podľa pomeru vložených finančných prostriedkov, pričom žalovaný poskytne pozemok, na ktorom táto stavba bude

postavená a tento bol v čase uzavretia zmluvy v jej výlučnom vlastníctve. Ďalej bolo v tejto zmluve medzi stranami dojednané, že stavba bude majetkom oboch strán podľa pomeru vložených finančných prostriedkov, ktoré bude pri konečnom vyúčtovaní zavkladované v katastri nehnuteľností. Dohoda o vlastníckom pomere bude zakotvená v dodatku k zmluve. Ďalej bolo dojednané, že po ukončení stavby a pred kolaudáciou sa vykoná skutočné zameranie stavby a geometrický plán (čl. 157 - 159). Okrem toho uzavreli zmluvu o dielo, podľa ktorej stavbu vykonal pre žalobcu žalovaný (čl. 485 - 489). Žalobca do stavby kompostárne investoval 6.500.000,- Sk, teda 90,42 % prostriedkov a žalovaný 689.000,- Sk, teda 9,58 %. K zameraniu stavby geometrickým plánom a k dohode o výške podielov strán k stavbe nedošlo. Kolaudačným rozhodnutím z XX.XX.XXXX bolo žalovanému povolené užívať tejto stavby (čl. 162 - 163). Žalovaný 21.11.2013 požiadal o pridelenie súpisného čísla (čl. 211 - 212). Stavbe nikdy nebolo pridelené súpisné číslo a stavba nikdy nebola zapísaná do katastra nehnuteľností. Na pozemkoch parcela číslo XXXX/X a XXXX/X sa okrem kompostárne nachádza aj kompost, ktorý bol na pozemku umiestnený v čase, keď žalovaný vykonával pre žalobcu činnosti odpadového hospodárstva (čl. 220 - 228). V roku 2008 so súhlasom žalobcu žalovaný previedol tieto pozemky, na ktorej je kompostáreň a kompost, na tretiu spoločnosť, s čím súhlasil aj žalobca, no svoj súhlas žalobca odôvodňoval len tým, že jeho predkupné právo ešte podľa zmluvy z roku 1998 zaniklo. Žalobca žiadnym spôsobom v roku 2008 neuviedol, že by sa jeho súhlas vzťahoval aj k záväzku v zmluve o združení, podľa ktorého mal žalovaný poskytnúť pozemok na stavbu kompostárne. Nový vlastník pozemku pod kompostárňou žiadal žalobcu i žalovaného o odstránenie stavby kompostárne, s čím žalobca v roku 2012 súhlasil, no len za tej podmienky, že žalovaný mu nahradí vzniknutú škodu odstránením kompostárne. Tretia spoločnosť si uplatnila svoje práva proti žalovanému na súde, no o svojich vzťahoch sa tretia spoločnosť a žalovaný urovnali v auguste 2012 tak, že žalovaný sa znova stal vlastníkom pozemkov pod kompostárňou. Žalovaný v roku 2013 pozemky pod kompostárňou znovu previedol na tretiu osobu.

8. Po právnom posúdení týchto skutočností súd dospel k záveru, že žalovaným proti žalobcovi na započítanie uplatnené pohľadávky nie sú dôvodné. Žalovaný svoj nárok voči žalovanému odvodil od toho, že v dôsledku zmluvy o združení a následnej výstavby kompostárne, ktorú žalobca financoval v rozsahu 90,42 %, sa žalobca stal podielovým spoluvlastníkom tejto stavby v podiele 90,42 %. Z vykonaného dokazovania však vyplynulo, že strany sa v zmluve dohodli na tom, že po ukončení stavby bude stavba zameraná geometrickým plánom a strany sa osobitnou dohodou dohodnú o výške podielov oboch strán na zhotovenej stavbe, ktorú vykonával a pre seba do užívania skolaudoval žalovaný. Vychádzajúc z uvedených skutočností súd dospel k záveru, že právny záver žalovaného o tom, že žalobca je spoluvlastníkom tejto stavby v podiele 90,42 % je nesprávny. Stavbu na svojich pozemkoch prevažne za finančné prostriedky žalobcu vykonal žalovaný, no nikdy medzi nimi nedošlo k uzavretiu dohody, ktorou medzi nimi malo dôjsť k vyporiadaniu týchto investícií tak, že žalobca by sa stal spoluvlastníkom týchto nehnuteľností v žalovanom udávanom podiele. Žalovaný sa napriek jasným zmluvným dojednaniám, ktoré predpokladali po ukončení stavby následné uzavretie dohody o výške ich podielov k stavbe, uzavretia takejto dopĺňujúcej dohody voči žalobcovi nedomáhal. Uzavretie tejto dohody malo byť právnym dôvodom nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu žalobcu k stavbe. K uzavretiu takejto dohody malo dôjsť po ukončení stavby a jej zameraní na geometrickom pláne pred jej kolaudáciou. K takémuto úkonu nedošlo a stavba bola kolaudačným rozhodnutím povolená do užívania žalovanému bez akejkoľvek zmienky o vlastníckom práv žalobcu.

9. Právne vzťahy medzi žalobcom a žalovaným v súvislosti s výstavbou kompostárne boli upravené v zmluve, ktorá bola medzi nimi označená ako zmluva o združení podľa Občianskeho zákonníka. Podľa § 834 Občianskeho zákonníka majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti sa stáva spoluvlastníctvom všetkých účastníkov. Z uvedeného je zřejmé, že stavba kompostárne sa postavením stala spoluvlastníctvom žalobcu a žalovaného. Ohľadne výšky spoluvlastníckych podielov k tejto stavbe sa strany nedohodli, no dohodli sa, že sa o výške týchto spoluvlastníckych podielov dohodnú následne. Na toto dojednanie sa vzťahuje § 835 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, ak zmluva neurčuje inak. Je zřejmé, že žalobca žalovaný v zmluve určili iný následok ako rovnosť ich podielov k postavenej stavbe. Konkrétne sa dohodli, že o výške týchto podielov sa ešte dohodnú po ukončení stavby pred jej kolaudáciou. Na takéto dojednanie strán sa použije § 291 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého ustanovenia § 290 a 292 ods. 1 a 2 o budúcej zmluve sa použijú primerane aj na písomnú dohodu strán o tom, že uzavretá zmluva sa doplní ešte o úpravu určitých otázok. Záväzok doplniť chýbajúci obsah zmluvy môže prevziať jedna alebo obe strany; pri pochybnostiach sa predpokladá, že záväzok vznikol obom stranám. Žalobca a žalovaný si všeobecným spôsobom dohodli, že výška ich podielov sa bude spravovať výškou ich investícií do stavby kompostárne, pričom o konkrétnej výške podielov sa dohodnú po ukončení stavby pred jej kolaudáciou. K žiadnemu takémuto úkonu však nedošlo a žiadna zo strán podľa § 290 ods. 1 Obchodného zákonníka

neiniciovala uzavretie zmluvy o výške spoluvlastníckych podielov, pričom ani žiadna strana podľa § 290 ods. 2 Obchodného zákonníka sa nedomáhala toho, aby obsah takejto zmluvy určil súd. K uzavretiu takejto dohody nedošlo po postavení stavby pred jej kolaudáciou v roku 2005, a preto práva oboch strán na doplnení chýbajúceho obsahu ich zmluvy o konkrétnu výšku ich spoluvlastníckych podielov zanikli, a to podľa § 292 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok doplniť chýbajúci obsah zmluvy zaniká, ak oprávnená strana nevyzve zaviazanú stranu splniť tento záväzok v čase určenom v dohode o doplnení obsahu zmluvy (§ 291), inak do jedného roka od uzavretia tejto dohody. Preto sa na určenie výšky spoluvlastníckych podielov žalobcu a žalovaného použije § 835 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, keďže zmluva medzi žalobcom a žalovaným, ktorá obsahovala dojednanie o budúcom doplnení zmluvy, iný spoluvlastnícky podiel strán k stavbe kompostárne neurčila. Vychádzajúc z uvedeného súd dospel k záveru, že spoluvlastnícke podiely na stavbe kompostárne žalobcu a žalovaného sú rovnaké, pričom žalobca i žalovaný majú polovičný spoluvlastnícky podiel.

10. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že v zmluve o združení bolo výslovne dojednané, že žalovaný poskytne pozemok, na ktorom bude stavba kompostárne postavená a tento pozemok bol v čase uzavretia zmluvy v jeho výlučnom vlastníctve. Z vyššie uvedeného záveru je zrejmé, že žalobca a žalovaný sú v rovnakom podiele spoluvlastníkmi stavby. Žalovaný tvrdil, že jeho pozemky sú stavbou kompostárne užívané bez právneho dôvodu. S takýmto právnym posúdením nemožno súhlasiť, keďže právnym dôvodom toho, že na jeho pozemkoch je postavená kompostáreň a zložený kompost je to, že v roku 2005 bolo medzi stranami dojednané, že pozemky pre stavbu kompostárne poskytne žalovaný. Ak bol stavbou v čase, v ktorom bol žalovaný vlastníkom pozemkov, užívaný pozemok, nedochádzalo medzi žalobcom ako spoluvlastníkom a žalovaným ako vlastníkom pozemku k bezdôvodnému obohateniu užívaním pozemkov stavbou, keďže právnym dôvodom tohto užívania bolo dojednanie z roku 2005, podľa ktorého je žalovaný povinný poskytnúť pozemok pod stavbou kompostárne. Z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by tento záväzok žalovaného spočívajúci v povinnosti poskytnúť pozemok pod kompostárňou akýmkoľvek spôsobom zanikol a žalovaný bol povinný v období, v ktorom bol vlastníkom povinný strpieť užívanie svojho pozemku stavbou kompostárne a uložením kompostu, ktorý vznikol v čase, v ktorom pre žalobcu vykonával činnosti odpadového hospodárstva. Čo sa týka obdobia roku 2014, v ktorom bola vlastníkom pozemkov pod kompostárňou a kompostom tretia osoba, z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tieto pozemky boli na túto tretiu osobu žalovaným prevedené bez toho, aby si žalovaný v zmluve s touto treťou osobou akýmkoľvek spôsobom vymienil to, že je voči žalobcovi povinný plniť svoju povinnosť spočívajúcu v poskytnutí týchto pozemkov na účely stále existujúcej kompostárne. Preto táto tretia osoba voči žalobcovi a žalovanému nemá povinnosť strpieť užívanie nadobudnutých pozemkov stavbou kompostárne a kompostom a môže sa proti žalobcovi a žalovanému domáhať svojich nárokov podľa § 135c ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ak niekto zriadi stavbu na cudzom pozemku, hoci na to nemá právo, môže súd na návrh vlastníka pozemku rozhodnúť, že stavbu treba odstrániť na náklady toho, kto stavbu zriadil. Žalobca a žalovaný ako podieloví spoluvlastníci sa môžu proti súčasnému vlastníkovi domáhať usporiadania podľa § 135c ods. 2 a 3 Občianskeho zákonníka, podľa ktorých pokiaľ by odstránenie stavby nebolo účelné, prikáže ju súd za náhradu do vlastníctva vlastníkovi pozemku, pokiaľ s tým vlastníkom súhlasí; súd môže usporiadať pomery medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby aj inak, najmä tiež zriadiť za náhradu vecné bremeno, ktoré je nevyhnutné na výkon vlastníckeho práva k stavbe. Rovnako sa však táto tretia osoba môže domáhať i náhrady za bezdôvodné obohatenie užívaním jej pozemkov stavbou kompostárne a kompostom, a to proti ktorémukoľvek voči nej spoločne a nerozdielne podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka povinnému žalobcovi alebo žalovanému. Ak však žalovaný na základe zmluvy o postúpení pohľadávok nadobudol od tejto tretej osoby pohľadávku z bezdôvodného obohatenia užívaním pozemkov, nemôže si túto pohľadávku úspešne uplatniť proti žalobcovi, keďže je voči nemu naďalej zaviazaný zo zmluvy o združení z roku 2005, podľa ktorej je povinný poskytnúť pozemok pre stavbu kompostárne. Nadobudnutie pohľadávky od tretej osoby je splnením povinnosti žalovaného zabezpečiť pozemok na účely dohodnuté v zmluve z roku 2005. Výkon práva žalovaného, ktorý najprv previedol pozemky pod kompostárňou na tretiu osobu, a následne od tejto osoby nadobudol pohľadávku za bezdôvodné obohatenie užívaním týchto pozemkov stavbou v jeho spoluvlastníctve, je výkonom práva v rozpore s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaný tým, že vlastnil pozemky pod kompostárňou si plnil svoje zmluvné záväzky. Tým, že tieto pozemky previedol na tretiu osobu sa zbavil možnosti tento záväzok splniť. Preto takémuto výkonu práv nemožno podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznať právnu ochranu v tom, že by bolo možné jeho postúpením

nadobudnutú pohľadávku považovať voči žalobcovi za dôvodnú. Preto súd dospel k záveru, že takto uplatnené pohľadávky žalovaného proti žalobcovi sú čo do základu nedôvodné.

B. III Pohľadávky žalovaného v dôsledku ukončenia komisionárskej zmluvy

11. K žalovaným proti žalobcovi na započítanie uplatneným pohľadávkam III z vykonaného dokazovania vyplynulo nasledovné: Žalobca a žalovaný mali uzavreté dve komisionárske zmluvy. Prvá bola uzavretá X.X.XXXX, pričom žalovaný sa zaviazal pre žalobcu okrem iného vykonávať nakladanie s komunálnym odpadom. Táto prvá zmluva bola viackrát menená, pričom X.XX.XXXX bolo medzi stranami dojednané jej úplné znenie v znení 37 doplnkov (čl. 4 - 76). V tom istom období XX.XX.XXXX bola medzi stranami uzavretá druhá komisionárska zmluva, ktorou sa žalovaný zaviazal, že pre žalobcu bude vykonávať verejnoprospešné služby spočívajúce v rozmiestnení nádob na separované odpady, zber týchto odpadov a zhodnocovanie týchto odpadov (čl. 320 - 325). Zmluvou z X.XX.XXXX sa žalovaný označený ako komitent zaviazal pre žalobcu vykonávať činnosti vyplývajúce zo zákona o obecnom zriadení, a to prevádzku a údržbu komunikácii na území žalobcu, cintorínskej služby, údržbu a tvorbu verejnej zelene, nakladanie s komunálnym odpadom, prevádzku a údržbu útulku psov, starostlivosť o majetok žalobcu, ktorý súvisí s verejnoprospešnými službami. Žalobca sa za tieto služby zaviazal žalovanému zaplatiť odplatu. V zmluve bolo dojednané, že sa uzaviera na dobu určitú do 31.12.2016, pritom bolo dohodnuté, že pred uplynutím dohodnutej doby sa zmluva môže skončiť dohodou strán alebo na základe písomného oznámenia v prípade podstatného porušenia zmluvy. Okrem tejto zmluvy žalobca ako komitent a žalovaný ako komisionár uzavreli XX.XX.XXXX zmluvu, ktorou sa žalovaný zaviazal, že pre žalobcu bude vykonávať verejnoprospešné služby spočívajúce v rozmiestnení nádob na separované odpady, zber týchto odpadov a zhodnocovanie týchto odpadov. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú do 31.12.2012, pričom ak žalobca päť mesiacov pred uplynutím tejto doby neoznámí žalovanému jej ukončenie, predlžuje sa jej platnosť o ďalšie dva roky, teda do 31.12.2014. Predmetom zmluvy z X.XX.XXXX bol výkon činnosti separácie druhotných surovín v súlade so schváleným projektom, pričom predmetom druhej zmluvy z XX.XX.XXXX bolo zabezpečenie rovnakej činnosti, no v súlade s osobitným projektom. Druhá komisionárska zmluva obsahovala dojednanie o nulovej odplate s tým, že jednotkové ceny za túto činnosť sú uvedené v prvej komisionárskej zmluve. Komisionárska zmluva z X.XX.XXXX bola vypovedaná výpoveďou z 30.4.2013 k 31.12.2013 a neplatnosti tejto výpovede sa žalobca domáhal v konaní vedenom na Okresnom súde Prievidza sp.zn. 8C/175/2013, pričom bolo rozhodnuté tak, že jeho žaloba bola zamietnutá (čl. 639 - 659). Listom z 2.12.2013 žalobca žalovanému oznámil, že má za to, že zánik zmluvného vzťahu z prvej komisionárskej zmluvy má za následok aj zánik záväzku z druhej komisionárskej zmluvy z XX.XX.XXXX, a to ku koncu roka 2013; alternatívne však dal žalovanému pokyn, aby ďalej činnosti podľa komisionárskej zmluvy z XX.XX.XXX nevykonával a navrhol mu dohodu (čl. 299 - 302). S tým žalovaný nesúhlasil a považoval zmluvu z XX.XX.XXXX za stále záväznú (čl. 303 - 307).

12. Po právnom posúdení týchto skutočností súd dospel k záveru, že uzavreté komisionárske zmluvy treba posúdiť podľa § 275 ods. 3 a 2 Obchodného zákonníka, keďže z povahy a účelu oboch uzavretých zmlúv na rozdielnych listinách je zrejmé, že tieto zmluvy na sebe závisia. Podľa § 275 ods. 3 Obchodného zákonníka ustanovenie odseku 2 sa použije obdobne, ak z povahy alebo účelu zmlúv vyplýva, že iba jedna alebo viaceré tieto zmluvy závisia od jednej alebo viacerých iných zmlúv. Podľa § 275 ods. 2 Obchodného zákonníka ak však z povahy alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú na sebe vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami. Prvou zmluvou z X.XX.XXXX sa žalovaný zaviazal vykonávať pre žalobcu okrem iného nakladanie s komunálnym odpadom, pričom druhou zmluvou z XX.XX.XXXX sa zaviazal s komunálnym odpadom nakladať v súlade s osobitným projektom, na ktorý mu žalobca odovzdal nevyhnutné zariadenie. Vzájomné prepojenie oboch zmlúv je zrejmé predovšetkým z toho, že neskoršia zmluva odkazuje na odplatu žalovaného podľa druhej zmluvy. Plnenie z druhej zmluvy spočívajúce v osobitnom, kvalifikovanom nakladaní so separovaným odpadom je závislé od plnenia podľa prvej X.XX.XXXX uzavretej zmluvy. Trvanie záväzku zo zmluvy z XX.XX.XXXX závisí od trvania zmluvy z X.XX.XXXX, a to podľa § 275 ods. 3 Obchodného zákonníka Preto platná výpoveď zmluvy z X.XX.XXXX spôsobila aj platný zánik záväzku zmluvy z XX.XX.XXXX a jej ďalšie neplnenie zo strany žalobcu nebolo porušením jeho zmluvných povinností v dôsledku čoho by žalovanému mohla vzniknúť akákoľvek škoda. Preto súd dospel k záveru, že takto uplatnené pohľadávky žalovaného proti žalobcovi sú čo do základu nedôvodné.

B. IV Pohľadávka žalovaného na príspevok na likvidáciu skládky

13. K žalovaným proti žalobcovi na započítanie uplatnenej pohľadávke IV z vykonaného dokazovania vyplynulo nasledovné: Žalobca od 1.3.1993 do 31.12.1996 prevádzkoval skládku odpadov Ploštiny, ktorú následne od 1.1.1997 do 31.8.2006 prevádzkoval žalovaný. Žalovaný od 1.7.2002 vytvoril účelovú rezervu na likvidáciu tejto skládky 505.589,16 eur, no táto rezerva nestačí na uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie tejto skládky, keďže náklady na túto činnosť predstavujú podľa projektu 842.979,- eur. Žalobca listom z 28.10.2013 žalovanému uviedol, že s týmto projektom uzatvorenia, rekultivácie a monitorovania skládky súhlasí s tým, že na jeho financovanie sa žiadnym spôsobom podieľať nebude (čl. 562). Žalovanému bol Okresným úradom Prievidza 3.3.2014 vydaný súhlas na to, aby čerpal z prostriedkov vytvorenej účelovej rezervy a vykonal uzatvorenie, rekultiváciu a monitorovanie skládky (čl. 563). Žalovaný ako stavebný úrad povolil rozhodnutím z 6.12.2013 zmenu tejto stavby pred jej dokončením (čl. 564 - 569).

14. Po právnom posúdení týchto skutočností súd dospel k záveru, že nemožno zistiť žiaden právny dôvod, na základe ktorého by žalobca bol povinný žalovanému prispieť na rozdiel stavebnej činnosti pri likvidácii skládky odpadov, keďže z vykonaného dokazovania nevyplývalo žiadne zmluvné dojednanie a nie je žiadne ustanovenie právneho predpisu, podľa ktorého by bol žalobca povinný prispievať na stavebnú činnosť, ktorú vykonáva žalobca v súvislosti s uzatvorením, rekultiváciou a monitorovaním uvedenej skládky. Preto súd dospel k záveru, že takto uplatnená pohľadávka žalovaného proti žalobcovi, je čo do základu nedôvodná.

15. Žiadna žalovaným, proti žalobcovej dôvodne uplatnenej pohľadávke, nie je daná čo do základu, a preto nespôsobila ani len čiastočný zánik žalobcom uplatnenej pohľadávky podľa § 580 Občianskeho zákonníka. Preto súd žalobe v celkom rozsahu vyhovel.

16. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že náhradu trov konania priznal v celkom rozsahu úspešnému žalobcovi, ktorému trovy konania vznikli zaplatením súdneho poplatku za žalobu 3.883,50 eur. Iné trovy konania žalobcovi nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresnom súde Prievidza do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach, pričom v odvolaní treba popri všeobecných náležitostiach podania uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.